

Цетиње, 10. новембра

Штета велика што сеизмографи нијесу показивали ових дана никакав земљотрес. А требало је макар и најмање, иначе младотурске ефендије могу мислити, да свијет није обратио пажње на њихов конгрес у Солуну, гдје је ученољубиви Халил беј у тајној сједници смојдио крст и се који му се клањају, као ни на њихов парламент у Цариграду, који је прије неки дан отворен и гдје је објављено свему свијету на всеушлишаније, да и Турска хоће да принесе своју лепту на олтар европскога мира.

Ми ево обраћамо пажње и без земљотреса и без сеизмографа, али шта мари они за ову цетињску Европу! Њима је да задрхти Петроград, Лондон, или бар Париз, тај безбожнички град, који им није хтио дати зајам, а с нама ће лако: или ми горе, или они доље. Те су параде сталне на нашим границама.

Кад би пресуђивала позната наша скромност и мирољубивост, између нас не би никада залазило сунце мира и љубави. Нас ради не би Турска морала жртвовати на олтар мира ни онолико, колико је Сократ приносио на жртвенику Дијане, извукавши из косе једнога пречешнијег становника своје главе и одузевши му драгоцен живот — ноктом. Али кад Халил беј и њему слични проповиједају истребљење хришћана који траже равноправност и гаранције за свој национални ојстанак, кад се Срби гађају из пушака чим се мало јаче даду видјети, онда је то лепта која се не приноси на олтар мира, него нам разбија главу. Мир је у правди и толеранцији, а не у пушци и ножу. Ако Младотурци хоће одишта мира и љубави, нека буду праведни спрема немуслиману, и имаће једно и друго.

На то се, изгледа, међу њима и не помишља. Њима је нешто дунуло у главу и они сад мисле само на чисто турски империјализам, коме има сваки да се безусловно покори. Хоће да врате доба крцалија и јаничара, па можда и све до Беча, докле су се њихови хатови некад разигравали. Заборављају при томе, да је оно доба, и ако онако крваво, дало на противној страни борце који су и ту силу скрхали, међу којима је српско племе дало најистрајније и најјаче борце. Правда није у топузу, а напредак не на благовјештава безобзирност какву сад проповиједају Младотурци. Ако је и њима историја учитељица увидјеће лако да им ваља тражити не старе путеве на којима су се скрхали, него нове на којима ће се моћи здружити са својим народима и оним државама, у којима су ти народи од чести слободни.

Што се европскога мира тиче, е ту им једино дајемо за право. Ако

га нико не очува, Турска ће. Зато је потребно да се и она силно наоружа. Мир ће тек онда бити како ваља обезбјеђен, кад поред војска великих сила, које броје на милионе, стане и Турска са своја 370 батаљона, са 228 батерија и са 190 ескадрона коњице активне војске, како је то лијепо спјевао министар војни. Парламент има сад само да искомпонује мелодију и да пронађе инструмент, уз који ће се пјевати. Њихово је хоће ли успјети.

Данас је нова мода. Мир се не обезбјеђује тим што ћемо сви мировати, него што ћемо непрестано један другог вребати и за сваки случај бити до зуба наоружан. Страх њиве чува, веле, па су прегли да великим војскама, добро наоружаним, улију страх у оне, које хоће да преласте или да опљачкају. Губе из вида да та формула вриједи само докле се сви не наоружају и не дојерају до пошљедње могућности, што је врло близу, и шта онда? Онда имамо исту сразмјеру која је била прије наоружања, само што се онда није спавало на баруту са запаљеном дунтом, него онако просто, да се хркање чуло на далеко. Онда се могло и играти с ватром, па да се барут не запали, а сад и најмања непажња може да запали кров све Европе. Опасност је сад од многих чувара мира и од нагомиланог запаљивог материјала који се спремио да се мир очува. Најзад ће у интересу мира, кад с наоружањем сви буду готови, и да се потуку. Турска се ријешила, види се, да у тој гурери не буде пошљедња. Шта ко послјије извуче, Бог нека му благослови.

Цетиње, 10. новембра

Британска експедиција отворена је и њеним сједишцима присуствују и посланици Муслиманци, пошто се од њих више не тражи да полажу заклетву.

Рад грчке владе једнако записан због несугласица између њега и парламента, што изазива непријатне тварање.

Бечки листови јављају, да ће руски цар још у току ове године учинити посету аустријској Београду, а што се тако из Париза јавља, да ће се састати енглески краљ са предједничком француске републике.

Између Сједињених Америчких Држава и Немачке дошло је до сукоба и ако Немачка не попусти, врло лако би дошло до париског рата.

Из Париза јављају, да гроф Ерентал може пратити одјутути, јер на томе ради Русија, која, веле, своје припаднике Немачкој и Аустрији уклањава тиме.

Турска и Црна Гора

Поводом силне имиграције у нашу земљу проговорили су многи листови, како српски тако и страни. Многи су о томе говорили и врло опширно, као што је било неких листова, који су износили своја гледишта о односима између наше земље и отоманске империје. Међу њима су и „Београдске Новине“, које су на уводном мјесту дошле овај чланак:

Праву слику, прави карактер данашње владавине у Турској дају догађаји, који се сада одигравају на турско-црногорској граници. Око двије хиљаде душа из ко-

совскога, а на пет хиљада из скадарскога вилајета пребјегло је у Црну Гору, склањајући жену и дјецу и голи свој живот од објести и безобзирности турске војске, и од струшних зала, која доноси анархија у земљи. Сав тај народ побјегао је од својих домова, напустио своја огњишта, гробове својих милих и драгих, земљу, која га је хранила, имање, које је стекао, да би спасио живот и част своју и својих укућана.

Страховита су зла, која је тај народ трпио. Ужасне су муке, које су га натјерале на то исељавање. Многи од бјегунаца избјегли су само са голим душом. Крајеви ближи Црној Гори успјели су, да преведу преко границе један дио своје стоке. Све остало остављено је као плићак турским разбојницима. Међу бјегунцима, осим Срба, има и Арбанаса и Турака. Сви они моле црногорску владу, да са војском заузме њихове крајеве, да би се и они могли вратити својим кућама. Краљ Црне Горе, ма да му се срце цијена пред патњама тога народа, и ма да би по слабости турских војних гарнизона могао брзо и лако да окупира те крајеве, одсудно се одупире јаким ратоборној струји у Црној Гори, јер је свјестан о свој озбиљности пошљедња, које би морале да ступити послје таквога једнога корака од стране Црне Горе. И одишта, само ће Његовој политичкој увиђавности имати да се захвали, ако не дође до озбиљних заплега између Црне Горе и Турске, јер су иначе све прилике такве, да озбиљнији сукоби могу сваког часа избити.

Младотурци почињу показивати знаке озбиљне забринутости због свих тих догађаја. Они су прије свега дали општу амнестију бјегунцима, и позвали их, да се враћају кућама, али нико и не помишља да се враћа, јер сви знају добро шта вриједи обећања турске владе код несвјесних органа турских управних власти и разуданог турског аскера. Сам скадарски валија дошао је лично у Црну Гору, да склања народ на повратак у отаџбину, и да умоли Краља и владу Црне Горе, да му у томе буду на руци. Све узалуд. Народ не смисли поново да се враћа под власт Турака, и радије остаје у Црној Гори, јер је сигуран, да му се ту неће дирати у живот, част и оно мало иметка, што је успио изнети из Турске. Никакви наговори, никаква обећања са турске стране не могу да му врате убијену вјеру у турску правду.

За Турску су ти догађаји велика непријатност, јер страноме свијету очито показују, да нови режим није успио, да се у држави консолидује, и да држављанима створи могућност за какав такав спољњив ојстанак. О каквом културном или економском преображају у Турској, према томе, не може бити ни говора. Сва обећања Младотурска потпуно су подбацила. У Турској то све живо осјећа, а није далеко вријеме, када ће то осјетити и признати цио културни свијет. И тада ће нестати и оне моралне подлоге, на којима је постојао нови режим у Турској, и Европа ће морати да поведе озбиљна рачуна о ономе, што се данас у њој догађа.

За Црну Гору ти су догађаји такође велика непријатност. Мала и сиромашна, она једва стиже да подмири потребе и својега властитог становништва. Прираштај од неколико хиљада бјегунаца, на које се свакојак мора трошити, за њу је осјетан терет. Поред тога, застој у трговинским пословима, због таквога стања ствари на њеној граници према Турској, да би се избјегли нови заплети и сукоби, све то доноси жртве и сувише тешке Црној Гори, све то повећава у њој незадовољство и појачава струју, која тражи да се ратом учини крај тако несносном стању. И питање је, да ли ће, и докле ће Краљ Никола моћи да савлађује ту струју, и да се одупире њеним ратоборним тежњама. Најпослије, ако да струја изазове заплеге и мимо вољу Краља и Његове владе, и ако у натов њиховој свјести о опасностима од таквога обрта ипак дође до убојна окршаја, питање је, где ће се све то зауставити и каквим пошљединама може одвести.

Младотурци су потпуно доказали, да не знају управљати ни финансијама, ни администрацијом државном; да нијесу кадри извршити ни један дио обећања датих у времену својега доласка на упра-

ву државну; најпослије, да су недорасли положају, до кога су дошли стицаем прилика, и да не заслужују кредит, којим је Европа била дала у почетку њихове владавине.

Све те прилике казују, да на Балкану свакога часа могу искрснути врло озбиљни и врло крутни догађаји. Шта је Србија учинила, и да ли је она спремна да дочека те догађаје?...

Диктатура у Турској

— У Турској батине суде

Скадар, 2. новембра

Зло стање које влада у турској империји никако да се окрене на боље, него, напротив, ради се свима силама да се погорша. Нови режим нема воље да се ослања на закон, него на силу, пошто су Младотурци увјерени, да ће моћи успјети само тако ако свима натјерају страх у кости и ако свијет заплаше и од себе створе баука.

Из свију крајева отоманске империје стижу врло жалосни гласови о насиљима и терору, који се чине над народностима, али погранични крајеви као да су највише изложени.

Ако се смисли вјеровати пошљедњим вјестима, који стижу из Цариграда и Солуна, Младотурци су се ријешили да заведу диктатуру, а све у циљу, да притиском средством, стегом натјерају становништво царевине на покорице послушност, а нарочито народно мисли.

Стварајући све већи притисак умјесле, да ће тиме доћи до жељеног, да буду све и сви и да народ види смислу дигнути главе, онако истарочисе на њих гледало још у стај закона кад су се називале општем исправно.

У Скадру се та диктатура није још проглашена. Младотурци да ће исељенички покрет обући себи потчињити ако свима наг издаје у кости. Зато су поред убрзавања вјештава почели батини. Она је сада главни фактор како у Скадру, тако и у циелој околини. Батином се суди и она новом режиму служи као главно средство.

Када бисмо стали да ређамо догађаје, нас би то далеко одвело. Доста је да речемо, да нема дана кад кога не поведе у Скадру да туку.

Ово батинање врши се по народном церемонијалу. Телат иде кроз град и обављује кад и где ће тући кога оставља остале да присуствују!

А туку људе готво без икаквог разлога. Доста да неко име Турчина, па да се достави, да је сумњив, да не сумњатије режиму, да је био на улици при првом сумраку, да иде код кога пријатеља, па да га повале и изведе га.

Како то врше саме власти, то се нема жалити коме и једном народу не остаје ништа него да ћути и трпи све што га снађе.

Није ништа претерано ако се рече, да је сада у Турској горе стање него икад до сад и да народности, нарочито Срби, живе под тежим приликама него икад до сада.

И кад се овако ради сасвим је природно што народ из овог краја бјега на буључе само да би спасао голе животе.

Писмо из Буенос Ајереса

Прослава педесетогодишњег Срби у Ту-

буни — Уредник „Материнске Рјеч“ — Нови српски лист.

Буенос Ајерес, 15. октобра

Прослава педесетогодишњег владања нашег витешког Господара, Његова Величанства Краља Николе I, и подизање књажевства га степен Краљевине, оцекла је и у овим долинама у нашим срцима радосно. Онда, када је на милом нам Цетињу рика гогова оглашавала почетак сјајних свечаности; онда када се тамо стеклоше крунисане главе, да лично честитају Господару ристеној свјетле и да свежу још чвршће и онако већ чврсто, Њихово и Њихових народа пријатељство; онда када се стара звоника одекнуше звана и позване у свети храм вјерне Црногорце и многобројне госте да се скупимо помале Свештенијем за здравље и срећу Узвишеног Владарског Дома и ми овамо одвојени од милог нам зави-

Занимљивости

Највећу и најјачу локомотиву на свијету израдила је чешка фабрика Хајриха Ланца из Манхајма: она има 1000 ефективних коњских снага.

Од свију биљака најбрже расти бамбус, јер за дан и ноћ нарасти три сантиметра.

Фрегатска тица брзи најиздржљивија је; она може да лети недељу дана без одмора.

Вино из грозђа први је почео да пије краљ Земшид, који је владао прије мудрог Соломона.

Кратки разговори

— Јеси ли чула, жено, шта је ново?...
— Шта?
— Николи Живићу утекла жена с неким музикантом...
— Видиш ли, какви сте ви мушкарци. Ја сам увијек говорила, да ће тај Никола разорити живот својој жени!... Ах, јадна, јадна жена!... О, ти проклети мужевии!

— Ви сте толико много путовали, господине Разметљивко, а у Италију нијесте одијели. Италију морате неминуио видјети.

Тја зната, на њега ћемо путовати на Север, мало до Скандинавије, па можемо спратити и у Италију!... Шта то кошта!... Чудо Боже! Кад смо већ на путу.

Из бијела свијета

Медицина некад. Познато је, да је Молнер, један од најрежијанијих глумца и списатеља комедина, љекаре свога доба немехивао не само на позоришци већ и у приватном животу, када му се год само дада прилика. Кад га је Људевит XIV, једном згодом запитао, да ли је задовољан са својим љекаром, одговорио је овај песник: „На чему да не будем с њим задовољан? Забављамо се сасма лијено; он ми прописује којекакове љекарнице које ја не узимам, и тако ја оздравим“. Молнер је истом онда почео нападати љекаре кад је својим очима гледао смртну борбу физичара и математичара Галенга. Тај знаменити научњак је нешто ободио, а доктори му ставили 17 пинавица, да му пију крв. Под губитком велике множине крви, трипо је Газенди силне боји од које је и умро. Него и цијели народ измехивао се љекарима, који су били врло педантни, носили огромне власуље, гротеска одијела, а њихове смјешне формуле на рецептима побуђивале су свагде грохотан смјех. Ондашњи љекири вјеровали су у којекаква празновијера и чаролије: ако ли су били астрономи, вјеровали су у астрологију, ако су били хемички присизали су на алхемију. На пример Михаел Морис, који је као љекар, математичар и астроном уживао свјетски глас и био учењак првога ранга, што му се признаје и данас, постављао је хороскоре, то јест гатао је из звијезда. Код рођења Давидина, који је касније као Људевит XIV, засио на краљевску столицу, сједио је Морис у спаваћој соби краљевске родиле те је из положаја звијезда гатао будућност малицу. Веру као аутор теорије о неизмјерномалом, вјеровао је, тако је бар написао у својој књизи о кометима, да је свијетли реп комета, видљив знак оријашке српбе божје.

Љубавна писма као мираз. Интере сатан је начин, на који се један становник града Александрије у држави Вингитија (Сједињене Државе) побринуо за опрему своје унуке. Тамо живи једна породица, која је изгубила своје имање. Нарочито је дирнуо тежки овај губитак једну стару седамдесетогодишњу жену, која је била упућена на потпору своје унуке. Дјевојка се венчала са једним младим фармером исто тако сиромашним, као што је и она. Једног дана потражи стара мајка, сјећајући се своје младости писма свог покојнога мужа, која јој је као младожења писао. И ту је наишла на четири ријетке марке. За њих је добила 48 хиљада круна. И тако је изненада мираз дошао, за који се прајед без своје нарочите воље постарао.

Један риједак случај. Ово дана догодило се у Лондону један особит несрећан случај на аутомобилу. Улицом је јурно један аутомобил, чији је шофер, како је изгледало, био или пијан или за спао. Како је било очевидно, да ће се догодити велика несрећа, ако се аутомобил не заустави, то један срчан човек ускочи у њега и ичена крву. Сад се показало, да је шофер мртав, јер га је за вријеме војње ударила капа у срце. Тај

случај имаће за последицу, да ће сопственици аутомобилских дрошки бити приморани, да се постарају за један апарат, који ће ономе, што се вози, омогућити, да аутомобил заустави.

Конфуцијев праунук. Кад је прије извесног времена требало да се појави учење вјерског оснивача Конфуција на њемачком језику, његов праунук херцог од Конфуција довео је нарочите фотографе из Њемачке, који ће снимити његовог светог претка у мртвачком ковчегу, и храм у коме је сахрањен. Даље поједно нарочито мисти послао је њемачком цару Конфуцијеву статуу. И она је такође снимљена. Укусно њемачко издање Конфуцијевог учења је изашло, и приложене су све три слике. Праунук славног Конфуција био је потпуно задовољан овом књигом.

КЊИЖЕВНИ ОГЛАС

Кроз који дан изићи ће из штампе дјело:

СВЕТОЗАР МАРКОВИЋ. ЊЕГОВ ЖИВОТ, РАД И ИДЕЈЕ.

од
Др. ЈОВАНА СКЕРЛИЋА.

Писац је имао на расположењу велики број необављених писама Марковићевих, и сву његову писмену заоставштину, тако да је могао дати опширну биографију и детаљан преглед његових идеја. Поред тога у дјелу су изнијете везе између покрета Светозара Марковића у Србiji и сличних покрета на западу. Исто тако, дат је преглед како су се идеје Светозара Марковића развијале у Србiji за пошљедњих тридесет година. На тај начин ово дјело не приказује само у ширини живот и рад Светозара Марковића, но излаже и развитак демократске радикалне и социјалистичке — мисли у Србiji.

САДРЖАЈ:

- Глава I: *Дјетињство и школовање у Србiji.* Породица. — Основна школа у Рековцу и Јагодини. — Гимназија у Крагујевцу и у Београду. — На Великој Школи. — Одлазак на страну.
- Глава II: *Школовање у Русији и у Швајцарској.* Политичко и социјално стање Русије 1866. године. Улажење Марковића у руски покрет. — Оснивање „Општинске“ и почетак јавнога рада. — Напуштање Русије. — Швајцарска шездесетих година. — На конгресу Лиге за Мир и Слободу у Цариги. — Сарајево и „Народном Делу“. — Први покушаји за оснивање нове странке. — Повратак у Србију.
- Глава III: *Рад у Уједињеној Омладини Српској.* У омладинским идејама. — Борба против либералног опортунизма и идеологије; полемика са Владимиром Јовановићем и са либералним листовима. — Борба против демократског ренуитанства; полемика са Драгином Станковићем. — Социјалистичка критика Омладине. — Рад у омладинској организацији. — Крај Уједињене Омладине Српске.
- Глава IV: *Социјалистичка пропаганда у Београду.* Ширење социјалистичких идеја

- у школској омладини и покретање јачких социјалистичких листова. — Оснивање кооперативних, произвођачких и потрошачких, дружина. — Покретање „Радника“ и његов успех. — Гоњења социјалиста. — Одлазак из Србије.
- Глава V: *У емиграцији.* Одбрана од Др. Владана Ђорђевића. — Живот у Новом Саду. — Социјалистичка идилја. — Припремање националног устанка у Беоини, Херцеговини и Старој Србiji. — Бакунин. „Словенска секција“ Интернационале. — Српски социјалистички састанак у Цириху. — Раздор међу српским социјалистима. — Душевна кронулоост. — Прогонство из Новог Сада.
- Глава VI: *Политички рад у Крагујевцу, талиновање у Пожаревцу, смрт у Трсту.* Опорављање у Арањеловцу и у Јагодини. — Оснивање штампарије и листа у Крагујевцу. „Јавност“. — Судска осуда. — Пожарскаки завор. — „Глас Јавности“ и „Рад“. — „Ослобођење“. — Пут у Беч и смрт у Трсту. — Одзиви о његовој смрти.
- Глава VII: *Његов карактер.* Основа његове праве природе: „навећа нежност скончана са највећом сталношћу и енергијом“. — Јакобински тип. — Борба против идеја а не против људи. — Скромност. — Етички пријазер и лични утицај.
- Глава VIII: *Социјални идеализам.* Етика идеалистичког социјализма. — Идеја као главни чинилац социјалног напретка. — „Божи човек“. — Пронаганда идеја и рад са интелигенцијом. — Данашње схватање социјалног идеализма.
- Глава IX: *Утицаји руског социјализма.* Руско образовање Светозара Марковића. — Његово схватање надмоћности руског социјализма над западним социјализмом. — Чернишевски. — Писарев. — Руски утицај седамдесетих година код Срба.
- Глава X: *Утицаји западног социјализма.* Интернационала. — Комуна. — Маркс. — Ласал.
- Глава XI: *Практични економски програм.* Кооперативни покрет код европских социјалиста око 1870. — Кооперативне идеје Светозара Марковића. — Селачко питање. — Руски аграрни социјализам. — Из патријархалности у комунизам. — Социјалистички рад на српском селу. — Задруга. — Истицање политичког питања над економским.
- Глава XII: *Практични политички програм.* Демократијност и непомирљивост прије српског рата. — Схватање релативности идеја и постојности у акцији. — Напуштање социјалистичког програма и почетак демократског акције. — Програм од 1873. — Борба против бирократије. — Фетерализам. — Антибирократски и самоуправни карактер српског радикализма.
- Глава XIII: *Националне идеје.* Њемачки и руски социјализам и Словенима. — Национално осјећање Светозара Марковића. — Ослобођење српскога народа. — Срби према Хрватима и према Бугарима. — Демократско и федералистичко ријешање српскога питања.
- Глава XIV: *Књижевне идеје.* Реакција против омладинског романтизма. — Усва-

- јања књижевних идеја Чернишевскога. — Реалистичка критика српске књижевности око 1870. — Изједначавање реализма са теоријомношћу. — Утицај књижевне критике Светозара Марковића.
 - XV: *Материјализам.* Напредак природних наука у XIV веку. — Култ природних наука у Русији шездесетих година. — Њемачки физиолошки материјализам. — Пронаганда материјалистичких доктрина. — Природњачки покрет у омладини. — Дарвин и Хекел. — Природњачка и материјалистичка литература српска седамдесетих година.
 - Глава XVI: *Антирелигиозност.* Спиритуалистичка демократија у првој половини и материјалистичка демократија у другој половини XIX вијека. — Антирелигиозни покрет код Руса. — Идеје Светозара Марковића о постанку и природи религије и његово схватање религијозног питања код Срба. — Омладински антиклерикализам и антирелигиозност новог покрета.
 - Глава XVII: *Феминизам.* Омладинско схватање жене и њене улоге у националној борби. — „Еманципација жена“ код Руса. — Идеолошки феминизам Светозара Марковића. — Женско питање седамдесетих година.
 - Глава XVIII: *Закључак.* Реалистички и практични карактер идеја и рада Светозара Марковића. — Његове идеје у радикализму седамдесетих и осамдесетих и у социјализму осамдесетих и деведесетих година. — Светозар Марковић данас према радикализму и социјализму. — Шта се данас одржало, а шта је отпало од његових идеја. — Данашња демократија у Србiji. — Мјесто Светозара Марковића у историји српског духовног живота.
- Дјело ће изнијети до 20 табака велике осмине, на доброј хартији.
- Уз књигу иде и лимена слика Светозара Марковића, са факсимилом његова потписа.
- Цена: 3 50 динара или круна.
- Примерак књиге штампан на сасвим финој хартији стаје: 5 динара или круна.
- Ко унапријед пошаље новац за 5 примерака, добија 20%, попуста, то јест: 5 примерака за 14 динара или круна.
- Поштарину плаћа администрација.
- Књиге се шаљу само пошто се новац пошаље.
- Све наруџбине ваља слати на адресу: Администрација „Српског Књижевног Гласника“ Београд.
- Београд, 15 октобра 1910.
- АДМИНИСТРАЦИЈА
„Српског Књижевног Гласника“

ОГЛАСИ

Официрско одијело

Израђујем по новом провину брзо, солидно и са умереним цијенама. Примам наруџбине и из унутрашњости.

С поштовањем
Јово Бујишић,
кројач на Цетињу.

НИКОЛА КНЕЖЕВИЋ

ЦЕТИЊЕ

Препоручује своје стовариште:

Грамофона најсавршеније врсте куће „The Gramophone Company Ltd.“ са двостраним плочама најновијих српских и страних мелодија, а тако исто и сав прибор за њих.

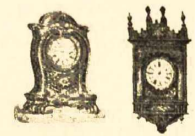
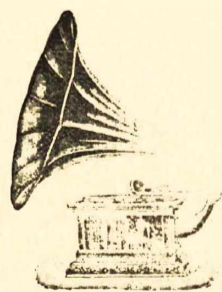
Сатова цених: златних, сребрних, никлених и челичних, као год и најпризнатије „омега“, „роскопе“, „цилиндре“ и „анкере“. Исто тако и зидних и столних сатова.

Ланаца и другог накита разних врста као и јубиларних почев од златних, па све до никлених

Наочара и догледа све најбољег квалитета.

Дописница разних врста, фотографских снимака са јубиларне прославе, издање књижаре Тошовића из Дубровника, као и јубиларних издања Прославног Одбора а тако исто и албума Владарске Куће и Црне Горе. Главни деп ови издања је ово стовариште и препродавци у унутрашњости и одавде имају се њему обратити. Даје се на дописнице по утврђеној цијени 20%, а на албуме 7% рабат франко Цетиње. Цијене су утврђене и солидне, а за грамофоне и плоче по ценовнику франко Цетиње.

Поред ове радње држим и радионицу сатова, у којој израђујем и оправљам све врсте сатова, као и грамофона. Радионицом руководи одлични вјештак са стране. Цијене су утврђене и солидне.

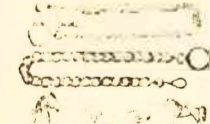
Зидних и столних сатова.

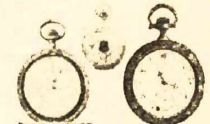
Грамофона најбоље врсте.

Грамофонских плоча српских и страних мелодија.

Ланаца и други накити разних врста.

Финих сатова, златних, сребрних, никлених и челичних и „омега“